

LAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 38/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi rikoslain 20 luvun 8 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 18 päivänä marraskuuta 2014 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi rikoslain 20 luvun 8 §:n muuttamisesta (HE 229/2014 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 56/2014 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- oikeusministeri Anna-Maja Henriksson, lainsäädäntöjohtaja Lena Andersson ja erityisasiantuntija Ville Hinkkanen, oikeusministeriö
- poliisiylitarkastaja Keijo Suuripää, sisäministeriö
- käräjätuomari Maritta Pakarinen, Helsingin käräjäoikeus

- apulaispäällikkö, kihlakunnansyyttäjä Eija Velitski, Helsingin syyttäjänvirasto
- rikostarkastaja Petri Rainiala, Helsingin poliisilaitos
- poliisitarkastaja Vesa Tikkala, Poliisihallitus
- asianajaja Juha-Pekka Hippi, Suomen Asianajajaliitto
- projektipäällikkö Tanja Auvinen, Exit - pois prostituutiosta ry
- pääsihteeri Johanna Pakkanen, Naisjärjestöt Yhteistyössä NYTKIS ry
- toiminnanjohtaja Jaana Kauppinen, Pro-tukipiste ry
- hallituksen puheenjohtaja J. Tuomas Harviainen, Sexpo-säätiö
- professori Raimo Lahti
- professori Kimmo Nuotio
- apulaisprofessori Sakari Melander
- yliopistonlehtori Minna Kimpimäki.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- sosiaali- ja terveysministeriö
- Valtakunnansyyttäjänvirasto
- Lapin poliisilaitos
- tasa-arvovaltuutettu.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttöä koskevan rikoslain pykälän sanamuotoa muutettavaksi niin, että teko olisi rangaistava myös tuottamuksellisesti

tehtynä. Samalla teon enimmäisrangaistus korotettaisiin kuudesta kuukaudesta yhteen vuoteen.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan joko 1 päivänä kesäkuuta 2015 tai 1 päivänä tammikuuta 2016.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Yleistä

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttöä koskeva rikoslain 20 luvun 8 § on ollut voimassa vuodesta 2006 lähtien. Sen mukaan teon rangaistavuus edellyttää, että seksikaupan kohteena oleva henkilö on parituksen tai ihmiskaupan kohteena. Teko on rangaistava tahallisuudella ja sen enimmäisrangaistus on kuusi kuukautta vankeutta. Nyt ehdotetaan, että mainittu rikos on rangaistava myös tuottamuksellisesti tehtynä ja enimmäisrangaistus nostetaan yhteen vuoteen vankeutta.

Esityksen tavoitteena on antaa nykyistä parempi rikosoikeudellinen suoja parituksen kohteille ja ihmiskaupan uhreille (s. 5/II). Taustalla on säännöksen soveltamista koskeva oikeuskäytäntö, jonka mukaan ostajan tietoisuutta arvioidaan sen mukaan, onko hän pitänyt "varsin todennäköisenä" sitä, että seksipalveluja myyvä henkilö on seksikaupan kohteena (KKO 2012:66). Hallituksen esityksessä arvioidaan, että säännöksen soveltamiskynnys on asetunut oikeuskäytännössä korkeammalle kuin lakia hyväksyttäessä osattiin ennakoida (s. 5/I). Saamansa selvityksen perusteella lakivaliokunta yhtyy tähän arvioon. Säännöksen soveltamiskynnyksen korkeuden vuoksi nykyinen lainsäädäntö ei anna riittävää rikosoikeudellista suojaa seksikaupan kohteille, minkä vuoksi sääntelyä on tarpeellista ja perusteltua tarkistaa. Edellä esitetyn perusteella valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä jäljempänä esitetyn huomioon ja muutosehdotuksin.

Syyksiluettavuus

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että seksikaupan kohteen hyväksikäyttö on jatkossa rangaistavaa paitsi tahallisuudella myös tuottamuksellisesti tehtynä. Rangaistussäännöksen syyksiluettavuutta koskevat vaatimukset ehdotetaan muotoiltaviksi ilmaisulla "ollut selvillä" ja "ollut syytä epäillä".

Perustuslakivaliokunta on esityksestä antamassaan lausunnossa katsonut, että ehdotetun säännöksen muotoilu ei ole kovin helppolukuisen (PeVL 56/2014 vp). Syyksiluettavuutta koskevien vaatimusten lisääminen ehdotetulla muusta rikosoikeudellisesta sääntelystä poikkeavalla tavalla tekee säännöksestä paitsi raskaslukuisen myös vaikeaselkoisen. Lisäksi epätaimmallisuutta arvioidaan lisäävän sen, että rangaistavuuden rajat määräytyvät kahden muun tulkinnanvaraisen rikostunnusmerkistön (paritus ja ihmiskauppa) perusteella. Perustuslakivaliokunnan mielestä laillisuusperiaatteen kannalta parempi malli on muotoilla säännös vakiintuneiden rikosoikeudellisten säännösten laatimisperiaatteiden mukaisesti siten, että syyksiluettavuuden aste korotetaan törkeäksi tuottamukseksi ja säännöksen alussa ilmaistaisiin tämä syyksiluettavuutta koskeva vaatimus ("joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta..."). Perustuslakivaliokunnan mielestä lakivaliokunnan tulee vakavasti harkita voimassa olevan säännöksen muuttamista tällä tavalla. Myös asiantuntijakuulemisessa lakivaliokunnan huomiota on kiinnitetty säännösehdotuksen muotoiluun ja syyksiluettavuuden laajentamiseen.

Lakivaliokunnan näkemyksen mukaan ehdotetulla ilmaisulla "olla selvillä" ei ole tarkoitus vaikuttaa tahallisuuden määrittelyyn. Rikoslain 3 luvun 7 §:ssä säädetään tuottamuksesta ja sen mukaan tekijän menettely on huolimaton, jos hän rikkoo olosuhteiden edellyttämää ja häneltä vaadittavaa huolellisuusvelvollisuutta, vaikka hän olisi kyennyt sitä noudattamaan. Muotoilun "syytä epäillä" tarkoituksena on korostaa erityisesti sitä, että tuottamus koskee vain teon olosuhteita ja muilta osin teolta edellytetään tahallisuutta. Lisäksi muotoilu korostaa sitä, että nyt käsillä olevan rikostyyppissä tuottamuksen arvioinnissa korostuvat ulkoiset seikat. Ehdotus merkitsee siten sitä, että teon on täytettävä paitsi yleisen tuottamusta koskevan rikoslain 3 luvun 7 §:n edellytykset myös puheena olevan säännöksen erityiset edellytykset. Näin ollen pelkkä huolellisuusvelvollisuuden rikko-

minen ei ole riittävää rangaistusvastuun synty-
miselle, vaan tekijällä on lisäksi oltava syytä
epäillä paritusta tai ihmiskauppaa.

Jos teon syyksiluettavuuden vaatimus muo-
toillaan perustuslakivaliokunnan ehdottamalla
tavalla, rikosvastuun alaraja määräytyisi rikos-
lain 3 luvun 7 §:n 2 momentissa säädetyn tör-
keän huolimattomuuden perusteella. Säännök-
sen mukaan se, pidetäänkö huolimattomuutta
törkeänä, ratkaistaan kokonaisarvostelun perus-
teella. Arvostelussa otetaan huomioon rikutun
huolellisuusvelvollisuuden merkittävyys, vaa-
rannettujen etujen tärkeys ja loukkauksen toden-
näköisyys, riskinoton tietoisuus sekä muut
tekoon ja tekijään liittyvät olosuhteet.

Törkeän tuottamuksen arviointi perustuu
kokonaisarvosteluun, joten se, millaiseksi koko-
naisarvostelu tässä rikostyyppissä asettuisi, jäisi
pitkälti oikeuskäytännön varaan. Valiokunta
katsoo, että nyt käsillä olevassa rikostyyppissä
syyksiluettavuuden alarajan asettaminen tör-
keään tuottamukseen merkitsisi riskiä siitä, että
uudistuksen tavoitteet jäisivät toteutumatta.
Edellä esitetyn valossa lakivaliokunta on pääty-
nyt puoltamaan hallituksen ehdottamaa ratkai-
sua.

Valiokunnan mielestä ehdotetun muotoilun
"syytä epäillä" etu on se, että se ohjaa tarkas-
telun nyt käsillä olevassa rikostyyppissä syyksi-
luettavuuden kannalta olennaisiin seikkoihin.
Tämän vuoksi valiokunta puoltaa kyseisen muo-
toilun käyttämistä. Lakivaliokunta kuitenkin
yhtyy perustuslakivaliokunnan näkemykseen
siitä, että ehdotetun säännöksen muotoilu ei ole
kovin helppolukuinen. Jotta säännös täyttää
paremmin rikosoikeudelliseen laillisuusperiaat-
teeseen sisältyvän täsmällisyysvaatimuksen,
lakivaliokunta ehdottaa jäljempänä yksityiskoh-
taisissa perusteluissa esitettävällä tavalla sään-
nöstä muutettavaksi.

Koska kyse on rangaistavuuden alan merkittä-
västä laajentamisesta, valiokunta pitää tärkeänä,
että muutoksen toimivuutta ja soveltamista seu-
rataan.

Rangaistusasteikko

Enimmäisrangaistuksen korottamisesta ehdote-
tulla tavalla yhteen vuoteen vankeutta seuraa,
että viranomaisten käytössä olevat poliisilain
(872/2006) mukaiset toimivaltuudet ja pakko-
keinolain (806/2011) mukaiset pakkokeinot laa-
jenevat. Rangaistusasteikon korottaminen ehdo-
tetulla tavalla merkitsee myös sitä, että tekoja ei
ole enää mahdollista käsitellä kevennetyssä
rikosprosessuaalisessa rangaistusmääräysme-
nettelyssä.

Perustuslakivaliokunta on pitänyt oikeasuhtai-
suuden kannalta huomionarvoisena sitä, että
rangaistavuuden alaan kuuluisivat huolimatto-
muudesta tehdyt teot ja enimmäisrangaistusta
korotettaisiin nykyisestä kuudesta kuukaudesta
vankeutta yhteen vuoteen vankeutta. Lisäksi
merkityksellisiä ovat viimeksi mainitun muutok-
sen seurannaisvaikutukset. Perustuslakivalio-
kunnan mukaan enimmäisrangaistuksen korotta-
minen kuudesta kuukaudesta vankeutta yhteen
vuoteen vankeutta on huomattava rangaistus-
arvon nostamista ja sääntelyn ankaroittamista
koskeva toimenpide, vaikkakin ehdotus pysyy
tältä osin lainsäätäjän harkintavallan puitteissa.
Perustuslakivaliokunta kuitenkin katsoo, että
ehdotus toteuttaisi sekä oikeasuhtaisuusvaati-
musta että rikosoikeudellista laillisuusperiaat-
ta paremmin, jos rangaistavuuden ala sidottai-
siin törkeään huolimattomuuteen, eikä rangais-
tusasteikkoon tehtäisi sellaista muutosta, mikä
johtaisi edellä mainittuihin seurannaisvaikutuk-
siin.

Kuten perustuslakivaliokunta toteaa, rangais-
tuseuraamuksen ankaruuden tulee olla oikeassa
suhteessa teon moitittavuuteen ja rangaistusjär-
jestelmän kokonaisuudessaan tulee täyttää suh-
teellisuuden vaatimukset. Rikosoikeuden yleis-
ten oppien ja vakiintuneen lainsäädäntökäytän-
nön mukaisesti rikosten rangaistusasteikot on
puolestaan määritettävä tekojen haitallisuuden
ja paheksuttavuuden eli niiden rangaistusarvon
mukaan (ks. LaVM 3/1998 vp), mikä on seuraus-
ta perusoikeuksien rajoitusedellytyksiin sisälty-
västä suhteellisuusvaatimuksesta.

Hallituksen esittämää rangaistusasteikon
korottamista voidaan puoltaa lähinnä sellaisissa

tapauksissa, joissa on kyse tahallista teosta. Ehdotuksen tueksi on esitetty myös johdonmukaisuussyitä (s. 5). Lakivaliokunta kiinnittää huomiota kuitenkin siihen, että ehdotus merkitsee rangaistavuuden alan merkittävää laajentamista nykytilaan nähden. Lisäksi enimmäisrangaistuksen korottamisella yhteen vuoteen vankeutta olisi seurannaisvaikutuksia viranomaisten toimi- ja pakkokeinovaltuuksiin, eikä kyseisiä tekoja voitaisi käsitellä summaarisessa menettelyssä, vaikka rangaistaviksi tulisivat myös tuottamukselliset teot. Tällaisten tekojen käsitteleminen tuomioistuinprosessissa merkitsisi myös seksikaupan kohteen kannalta raskaampaa prosessia. Mainituilla seikoilla on merkitystä arvioitaessa ehdotetun rangaistusasteikon oikeasuhtaisuutta sekä muutoksen tarpeellisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta. Saamaansa selvitystä kokonaisuutena arvioituaan lakivaliokunta on perustuslakivaliokunnan tavoin päätenyt siihen, että rangaistusasteikko on perusteltua säilyttää nykyisellään. Lakivaliokunta ehdottaa tämän vuoksi säännöstä tarkistettavaksi myös enimmäisrangaistuksen osalta.

Yksityiskohtaiset perustelut

Laki rikoslain 20 luvun 8 §:n muuttamisesta

20 luku. Seksuaalirikoksista

8 §. Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttö. Yleisperusteluissa esittämäänsä viitaten lakivaliokunta ehdottaa, että pykälän 1 momentista poistetaan ilmaisu "olla selvillä" ja että tuottamuksellisesta teosta säädetään omassa momentissaan. Lisäksi valiokunta ehdottaa, että enimmäisrangaistus säilytetään nykyisellään. Myös pykälän 2 momenttiin ehdotettu ilmaisu "tarkoitetuissa olosuhteissa siinä" on vaikeaselkoinen, minkä vuoksi se on perusteltua poistaa. Kun tuottamuksellista tekoa koskeva säännös sisällytetään pykälän 3 momentiksi, esitykseen sisältyvä 3 momentti siirtyy uudeksi 4 momentiksi.

Valiokunta korostaa, että pykälän 3 momentissa on kyse rikosoikeudellisesta tuottamusvas-

tuusta, ei ns. ankarasta tai objektiivisesta vastuusta. Pelkkä ryhtyminen seksin ostoon ei siten ole rangaistavaa eikä itsessään merkitse kiellettyä riskinottoa. Säännöksen mukaan teko muuttuu rangaistavaksi vasta silloin, kun tekijällä on syytä epäillä paritusta tai ihmiskauppaa. Jos tekijällä ei ole ollut syytä epäillä paritusta tai ihmiskauppaa, on hän rangaistusvastuusta vapaa, vaikka myöhemmin ilmenee, että seksin myyjä on ollut mainitun rikoksen uhri.

Sovellettaessa momenttiin sisältyvää kynnystä "syytä epäillä" tulee kiinnittää huomiota syyllisyysperiaatteeseen ja toisintoimimismahdollisuuksiin. Seksin ostaminen on luonteeltaan toimintaa, jossa ostajalta ei voida yleensä edellyttää erityisiä myyjää koskevia selvitystoimia. Tämän vuoksi tunnusmerkistön soveltamisessa keskeisiä ovat ostotapahtumaan liittyvät ulkoiset olosuhteet ja seikat, ja syyksiluettavuutta arvioitaessa huomiota tulee kiinnittää ennen muuta tekijän tiedossa olleisiin seikkoihin ja riskin tietoisuuteen.

Tuottamuksen arvioinnissa huomioon otettavia seikkoja on käsitelty hallituksen esityksen perusteluissa (s. 8). Tältä osin viitataan muun muassa voimassa olevan pykälän esitöihin (HE 221/2005 vp ja LaVM 10/2006 vp) ja oikeuskäytäntöön (KKO 2012:2066). On kuitenkin syytä korostaa, ettei epäilyn aiheuttavia seikkoja ole mahdollista luetella tyhjentävästi. Säännöksen soveltamisessa on kysymys kokonaisharkinnasta, ja yksittäisten seikkojen painoarvo vaihtelee. Jos ostajalle syntyy syy epäillä paritusta tai ihmiskauppaa ja hän tästä huolimatta jatkaa ostotapahtumaa, ottaa hän riskin siitä, että hänen toimintansa on rangaistavaa, jos myyjä lopulta osoittautuu ihmiskaupan tai parituksen kohteeksi. Jos ostaja pitää paritusta tai ihmiskauppaa varsin todennäköisenä tai jopa varmana, on kysymyksessä tahallinen teko, joka on jo nykyään rangaistava.

Lopuksi valiokunta toteaa, että tuottamusta on nyt tarkoitettussa rikostyyppissä aiheellista tulkita varovaisuudella, ja kuten edellä on todettu, teon on täytettävä sekä yleisen tuottamusta koskevan säännöksen että nyt käsillä olevassa momentissa tarkoitettujen erityiset edellytykset.

Tässä yhteydessä lakivaliokunta myös toistaa pykälää säädettäessä esittämänsä siitä, että nyt esillä olevan tunnusmerkistön mukaisesta rikoksesta rankaiseminen ei edellytä, että pykälässä mainituista parituksesta tai ihmiskaupasta olisi annettu lainvoimainen tuomio eikä sitä, että esimerkiksi parittajan henkilöllisyys tai paritusrikoksen muut yksityiskohdat olisi selvitetty (LaVM 10/2006 vp, s. 6/II).

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella lakivaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

Laki

rikoslain 20 luvun 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rikoslain (39/1889) 20 luvun 8 §, sellaisena kuin se on laissa 743/2006, seuraavasti:

20 luku

Seksuaalirikoksista

8 §

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttö

Joka lupaamalla tai antamalla välitöntä taloudellista arvoa edustavan korvauksen saa 9 tai 9 a §:ssä taikka 25 luvun 3 tai 3 a §:ssä tarkoitetun rikoksen kohteena olevan henkilön ryhtymään sukupuoliyhteyteen tai siihen rinnastettavaan seksuaaliseen tekoon, (poist.) on tuomittava, jollei teko ole 8 a §:n mukaan rangaistava, *seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäytöstä* sakkoon tai vankeuteen enintään *kuudeksi kuukaudeksi*.

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäytöstä tuomitaan myös se, joka käyttää hyväkseen kolmannen lupaamaa tai antamaa I momentissa tarkoitettua korvausta ryhtymällä sukupuoliyhteyteen tai siihen rinnastettavaan seksuaaliseen tekoon sanotussa momentissa (poist.) tarkoitetun rikoksen kohteena olevan henkilön kanssa.

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäytöstä tuomitaan niin ikään se, joka tekee I tai 2 momentissa tarkoitetun teon, vaikka hänellä on ollut syytä epäillä I tai 2 momentissa tarkoitetun henkilön olevan 9 tai 9 a §:ssä taikka 25 luvun 3 tai 3 a §:ssä tarkoitetun rikoksen kohteena. (Uusi 3 mom.)

(4 mom. kuten HE:n 3 mom.)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

LaVM 38/2014 vp — HE 229/2014 vp

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 2015

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

vpj.	Stefan Wallin /r	Jani Toivola /vihr
jäs.	Mikael Jungner /sd	Ari Torniainen /kesk
	Suna Kymäläinen /sd	Peter Östman /kd
	Johanna Ojala-Niemelä /sd	vjäs. Mika Kari /sd
	Arto Pirttilahti /kesk	Raimo Piirainen /sd
	Kristiina Salonen /sd	Janne Sankelo /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Tuokila.

VASTALAUSE

Perustelut

Hallituksen esityksessä HE 229/2014 vp ehdotetaan seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttöä koskevan rikoslain pykälän sanamuotoa muutettavaksi niin, että teko olisi rangaistava myös tuottamuksellisesti tehtynä. Samalla teon enimmäisrangaistus korotettaisiin kuudesta kuukaudesta yhteen vuoteen.

Syyksiluettavuus on hallituksen esityksessä HE 229/2014 vp ehdotettu muotoiltavaksi ilmaisuilla "ollut selvillä" ja ollut syytä "epäillä". Tämä on epäselvä ilmaus ja vaatii korjausta tulkinvaraisuuksien vähentämiseksi. Myös perustuslakivaliokunta ja useat asiantuntijat ovat esityksestä antamissaan lausunnoissa katsoneet, että ehdotetun säännöksen muotoilu ei ole kovin

helppotulkintainen. Esitys muuttuisi helpompitulkintaiseksi, jos hallituksen esitykseen tehdään perustuslakivaliokunnan esittämä muutos, jossa rikoslain 20 luvun 8 §:n muutetaan siten, että syyksiluettavuuden aste korotetaan törkeäksi tuottamukseksi ja säännöksen alussa ilmaistaisiin tämä syyksiluettavuutta koskeva vaatimus, "joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta..." ja että enimmäisrangaistus säilytetään nykyisellään.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Vastalauseen muutosehdotukset).

Vastalauseen muutosehdotukset**Laki****rikoslain 20 luvun 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rikoslain (39/1889) 20 luvun 8 §, sellaisena kuin se on laissa 743/2006, seuraavasti:

20 luku

Seksuaalirikoksista

8 §

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäyttö

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta lupaamalla tai antamalla välitöntä taloudellista arvoa edustavan korvauksen saa 9 tai 9 a §:ssä taikka 25 luvun 3 tai 3 a §:ssä tarkoitettuna rikoksen kohteena olevan henkilön ryhty-

mään sukupuoliyhteyteen tai siihen rinnastettavaan seksuaaliseen tekoon, (*poist.*) on tuomittava, jollei teko ole 8 a §:n mukaan rangaistava, *seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäytöstä* sakkoon tai vankeuteen enintään *kuudeksi kuukaudeksi*.

Seksikaupan kohteena olevan henkilön hyväksikäytöstä tuomitaan myös se, joka *tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta* käyttää hyväkseen kolmannen lupaamaa tai antamaa 1 momentissa tarkoitettua korvausta ryhtymällä sukupuoliyhteyteen tai siihen rinnastettavaan seksuaaliseen tekoon sanotussa momentissa

LaVM 38/2014 vp — HE 229/2014 vp

(*poist.*) tarkoitetun rikoksen kohteena olevan (4 mom. *poist.*) _____
henkilön kanssa.
(3 mom. kuten LaVM:n 4 mom.) Voimaantulosäännös
(Kuten LaVM)

Helsingissä 6 päivänä maaliskuuta 2015

Ari Torniainen /kesk
Arto Pirttilahti /kesk
Jani Toivola /vihr